

Радка носи мысалъ-тъ;
Булка-та с' дѣте-то.
Разпослахъ, нарядихъ:
Лингери, пѣници,
Прѣз-рѣчника премѣтнахъ,
Дадохъ и лѣжици.
Предъ свѣкиго тануръ дървѣтъ,
Соль и пиперъ чървенъ.
Зеленъ лукъ и зеленъ чесънъ,
И хлебецъ пристърганъ
Деша излѣзе и пакъ доди
Съсъ шуде зелено,
На баща си го подади,
Пълно съ руйно вино.
— „Хайде сега, де, хапнете —
„И да ни сте гладни;
„Хайде кръста си сторете:
„Ежте що Богъ дади.
„Хайде мамо, хайде буле —
„Сѣднете и ви ежте:
„Азъ ще шетамя горъ долъ —
„Меня ви жалете.
Настѣдахъ сички редомъ:
До дѣда бѣ госта,
Баба с' дѣда сѣди срѣщомъ,
До нѣкъ булка-та.
Кръсть сторихъ, заядохъ —
Кѣто на Гиргювъ-день.
Двѣ три хапки не хапнахъ
Ето и Злати — гладенъ.
— „Добъръ ви день, добри гости!
„Чакате-ли и меня?
„Щѣхъ да дода още сноши
„Нѣ останахъ при овчери.
„И кози-тѣ и овце-ти
„Се добрѣ отивѣтъ
„Сега минѣхъ край крави-тѣ
„Нѣ тѣ кѣримъ нѣмѣтъ.